

Եկաակազմին գինն է Գր. 4 :

լուպ, ամէլէ վէ էսնաֆ վէ թիւնճաթ վէ ֆապրիգաթօրլար ալէվրանա քիւլ-լիւնէթլի ԹԵԳԵՆ վիրմիշ օլտուգլարըն. տան, պու տէֆաքի պուխրանտան քեաֆֆէսի հիսսէմէնտ օլուպ, էսհամ ալէվրանտան տօլաք պիր միւխար ֆիօրին, Եանի, իքի միւխար իքի երեզ էլլի միւխոն ֆրանգ զարար հասըլ վէ պու կիւրիւլտիւ արասընտա բէք չօգ ատէմլէրին սէրմաեհսի մահվ օլտուգլ Բէրիշան օլմուշլար տըր :

Խալգ պանքէրլէրէ հիտտէթ իլէ, սուլի մուսալէ իմրա իթմիլէր վէ զարարտիտէ օլմուշար տիվանէ կիպի չաղ-րըշլպ պաղըշլար տըր :

Պուսլարըն թափալէրին իմրա ի-տէպիլմէլէր իլին, ալէվլէթ պանգա-սը թարաֆընտան պէշ միւխոն, վէ հիւ-քիւմէթ թարաֆընտան օն իւշ միւխոն ֆիօրին իքրազ օլմուշլար տըր :

— Թալմատա օգուստուգուսա կէօ-րէ, ապրիլին 28ինճի կիւնիւ, Նէշաթըր շէհրինտէ, չըմէնտըֆէր լօգօմօթիվ վա-կօնը իմալ իտէն զայէթ ճէսիմ պիր ֆապրիգաթտան գազաէն Թէշ զուհուր իտէրէք, տէր հալ, աթէշ էպիլիէշի գաւլրանքալ օն պիր սաաթ Եանմըշ տըր: Պու հարիգտէ, պէհէրի տէօրտէր պին լիւրա գըլմէթինտէ օլմազ իւղրէ, Եա-լընըզ էլլի ատէտ լօգօմօթիվ, վէ ի-քի երեզտէն միւլթէճաֆուզ վալօն վէ պիլ ճիւմէ ֆապրիգա, ալէաթ վէ Ե-տէվաթը թէլէֆ օլմուշ տըր, վէ վու-գու պուլան գաեաթ, 400 պին լիւրա թալմին օլմուշտէր իմիշ :

— Խաբանեաաա թալմա զազէթաք-նա քէշիտէ գըլընտն թէլէկրաֆլարըն մաէլի :

Վիւքէլատան պաղըլարը, Մատ-րիտտէն Եանէր մահէլէ կիտէօրլար: Գարլիթ թուէսասընտան Պաւէրա նամ չաքը, ալիղ ու կիրիֆթ օլմուտու-րուէսասի իշգընտաէն տօն Գարլօսըն պիրատէրի տօն Ալիօնս, ֆաթիլեաք իլէ պէրապէր, Պրաֆաա հուսուստու-նա ֆիլիար իթիտի: Պուստան իքի կիւն էվ-վէ, գալիլթիլէր պիր իքի մուհարէ-պէտէ մաղլուպ օլտուգլ, երեզտէն միւ-թէճաֆուզ մէճուհ պըրազ միւշլար տըր:

Պու քէրէ հիւքիւմէթ թարաֆըն-տան ալիղ ու կիրիֆթ օլմուտան գար-լիսթ էշգընտաք զապիթի իլըլտա նամ ինկիլիզ, իսքանեաաա թարա իտիլ-տի: Մէրգուլմ շիմօրիքի հալտէ, Գալէ շէհրինէ տօղրու կէլմէքտէ տիր քի, իսքանեա տէվլէթինին, մէրգուսու-էսանյի կիրիֆթինտէ զայ օլան էլեա վէ սալիլէտէն տօլաք, ալէվլէթի միւ-շարիլէյհաաէն 100 պին ֆրանգ տալա իթմէքաէ իմիշ :

— Հինտ թալմաքըն ըրվաեթինէ Նէզարէն, Նէպղօլ (Հինտիսթանտա ճէ-սիմէ պիր վիլաեթի տիր) էհալիսի, երեզտէ անճաք իքի պուշուգ նիսպէ-թինտէ օգուսուպ Եաղմաղա միւլթէ-տիր իմիշ :

— Պէրլինտէն տօղրուտան տօղրու-եա իթմէքաապուրկա չըմէնտըֆէր ին-չաքընտա պուլուսան ամէլէտէն, Եօլա տէմիր վաղը իլէ մէշլուլ օլանլարըն, Եէվմիլէրլինին արթըրլմաք իշին, իշլէրին թալիլ իթմիշ օլտուգլ Լարընք թալմա Եաղընտ :

Աթիտէքի մէքթուպ վէ հալաթիւ-լէր Մէղու Հայաստանիտէ օգուսմուշ տըր :

ՆՈՐ-ԲԱՅԱՆՆԵՏ

(Թղթակցութիւն Մեղու Հայաստանի լրագրի)

Նոր-Բայաղէտ գաւառի Բասար-Գէշըր գիւղում այս օրերս պատահած

ստորափերի եղեռնագործութեան հա-մառօտ նկարագրութիւնը պարտք եմ համարում հաղորդել որպէս պատկեր չայ կնոյ ամուսնական հաւատարմու-թեան ի լուր ընդհանրութեան և ի պարծանս հայ կանանց :

Թիշալ գիւղի բնակիչ դերձակ Թա-րուլիւն անունով մի երիտասարդ ու-նեցած է մի գեղեցիկ մանկամարդ ա-մուսին, որի գեղեցկութեան համբաւը տարածուած է եղել ոչ միայն տեղացի Հայերի, այլ և նոցա չըլմալայ Պարսիկ բնակիչների մէջ անգամ: Այս համբա-ւը ինչպէս տեղեկացանք ստոյգ աղ-բիւրներէր գրգռել է մի քանի հա-րուստ վատչուէր Պարսիկների ցան-կութիւնը ձեռք բերելու այդ գեղե-ցիկ կնոյ սէրը: Այս նպատակաւ սկը-սում են մի քանիք բարեկամանալ և մօտ յարաբերութիւն ունենալ յիշեալ Թարուլիւնի հետ. բայց ամենայն ջանք և աշխատութիւն ընդ նմին և ընծայաբերութիւնը անցնում են իդուր:

— Գեղեցիկ կնոյ սէրը ու հաւատար-մութիւնը ոչնչով չէ վաճառվում: Եւ այդ առիթ է տալիս, որ առաջացալ սրտերի մէջ աւելի բորբոքուի գէթ առեւանգութեամբ հասնել իրենց մի-լեկան ցանկութեանը. ուստի անցալ վերտուար ամսոյ վերջերը մի աղա-մուղլ և խաւար գիշեր ժամ Գի մօտե-րը երեւում է գիւղի եզերքում կրակ ընկած մի խառի դէգ. այն ինչ գիւղա-ցիք շտապում են այս անակնկալ հըր-դէհի առաջն առնելու, միւս կողմից դարանի մտած չորս զինաւորուած Պարսիկներ մօլեկան կատաղութեամբ մանում են դերձակ Թարուլիւնի տու-նը և կամենում են բռնութեամբ դուրս տանել նորա սիրելի ամուսինը. այրը ի հարկէ ընդդէմանում է և նոյն ժա-մայն չարաչար կերպիւ սպանում են ու զորմելուն և զանազան սպառնալիք-ներ տալով կնոյն կամենում են հնա-գանդեցնել իրենց կամայ, որ հետե-ւելով շտապէն ժամ առաջ փախչելու: Մալայն կինը ամենայն սպառնալիք արհամարհելով անվերջ հոգւով ընդ-դէմանում է նոցա բռնութեանը, եր-բեմի խաճախելով և երբեմն ճիշ ար-ձակելով օգնութիւն գտնելու յուսով: Բայց ո՞ր դժգոհային անգթութեան չարածինները վորձ են առնում նայն իսկ մօր առաջ սրախողոտ առնել օ-րօրանի մէջ լացող անմեղ մանկանը. որով թրեւս կորոզանան ընկճել և այդ ցաւով անգգայացնելով մօրը հաս-նեն իրենց ցանկութեանը: Մալայն ոչ այս ստորափերի տեսարանը և ոչ դա-շոյների թոյլ հարուածները չեն կա-րողանում ընկճել նոցա անվերջ եւ դիւցաղնական ոգին. ուստի մահացու վէրքերով վերաւորելով և գետին վը-ռելով այս արիական ոգւով զինավառ-եալ քաջ նահատակին, թողնում ձեռն-ուսայն անբեւութեանում են գիշեր-ուան մթութեան մէջ :

Սոցա ծառան, որ հրդեհի ժամա-նակը բայալայ էր տանից, վերադառ-նում է, բայց ինչ սոսկալի տեսարան. արեան ճապաղիւնների մէջ թաւալլոր անկած են ար և ամուսին և նոցա խեղճ մանուկը. և մինչ նա կհաւաքէր իւշ ուշը և կարողութիւնը և օգնու-թիւն կկանչէր դրացիներին, չարա-գործները արդէն հասած և հանգըս-տացած կլինէին իրենց տեղերը :

Գեղեցիկ կինը, ասում են, ապրել է մինչև առաւօտը և նուազած ձայնով յայտնել է որ այդ չարագործներից մէ-կին ճանաչել է (չգիտեմ մաղրացի որ տեղացի) Ալան բէկն է եղել, որ այժմ

կտանաւորված է և քննութիւնը շա-րունակվում է. տեսնենք անմեղ ար-իւնը և արդարամիտ քննիչները ինչ վախճան կտան այս եղեռնագործու-թեանը :

Ն. Աթանասեանց

— Մեզ գրում է Ալէքսանդրօպօլից Պ. Մարգարանեանցը, որ մեծ պատի ըս-կըսուելով այնտեղ շատացել է աւագա-կութիւնը: Նորերում գիշերվայ ժամի 11ին մի քանի աւագակներ մտնում են վարաւորվում են և իրան սպառնում, որ փողի տեղը ասի, խեղճ կինը վա-խենալով նոցա անգութ բարբարոսու-թիւնից, ճարահատալ տալիս է նո-ցա իւր ճակատի ոսկիքը և մի երկու շար մարգարիտներ: Վարպետի աղջի-կը դուրս է վազում հարեւաններին ի-մաց անելու, բայց իսկոյն գլորվում է նոցա հարուածից, գողերը տունը սըր-բելով փախչում են :

Այս բանի առաջն առնլու համար ոստիկանութիւնը հետեւալ կարգադ-րութիւնն արաւ, որ իւրաքանչիւր գի-շեր հերթով ամեն տանից մի մարդ ման գայ գիշերապահների հետ: Մենք կարծում ենք, որ դուրսնով էլ հազիւ կարելի լինի գողութեան առաջն առ-նելու քանի որ տեղի ունի տակաւին այն առածը, թէ «գողն որ տանիցը եղաւ, եղն երգիկից կը հանեն»:

— Մեզ հաղորդում են Մեծ—Շու-լաւերից, որ նորերում մի քաջանայ մկրտելով իւր ժողովուրդից մինի երե-խան, պահանջում է յայտնի կնքա-դըրամը. պակասում է 10 կոպէկ. քա-հանան չարանում է մինչև այն աստի-ճան, որ չէ թոյլատրում դուրս տանել երախտին եկեղեցուց, յառաջ քան չէր ստացել լրացուցիչ արծաթը. . . Հաւատա՞նք թէ ոչ :

— Նոյն տեղից մեզ հաղորդում են, որ մեծ պատի մի քահանայ հենց որ սկսում է քարոզ տալ, ժողովուրդը մի առ մի դուրս է գնում եկեղեցուց :

— Մեզ հաղորդում են Ստաւրապօլից, որ այն տեղ Հայոց երկսեռ ուսումնա-րանաց հոգաբարձութիւնը և բարեգոր-ծական ընկերութեան կառավարիչները այդ ուսումնարանների վիճակը բարե-լայնելու համար վաճառականաց ժո-ղովարանում փետրվարի 10 ին երեկոյ-եան պարտահանգէս յօրինեցին, ուր բացի Հայերից կային և Ռուսներ :

Այս պարահանգէսի ժամանակ հայ տիկիւններից մի քանիք յօրինել էին վաճառանոց, ուր վաճառում էին դա-նազան միրգեր: Պէտք է ասել, որ հայ տիկիւնները շատ գեղեցիկ վերջացրին իրենց պողպատաճառութիւնը և ժողո-վուրդը շատ բաւական միաց թէ հայ-կական պարահանգէսից և թէ հայ տի-կիւնների յօրինած վաճառանոցից, ու լոյնցից ժողովարան 807 ուրիւի հանե-լով ծախսը միայ 526 ուրիւի: Այս գումարից Ստաւրապօլաբնակ հայ աղ-քատաց բաժանվեցաւ 100 ուրիւի իսկ մնացեալ 426 ուրիւին յանձնվեցաւ տեղւոյս Հայ ուսումնարանաց գանձա-պահին ի գործ դնելու յօգուտ երկ-սեռ ուսումնարանաց Հայոց Ստաւրա-պօլում :

ԱՐԴՊԻԻ

(Թղթակցութիւն Մեղու Հայաստանի լրագրի)

Լուռու գաւառի գեղեցիկ գիւղերից մէկն է Արդուին, որ պատած է ան-տառախիտ լեռաներով, որը ձեւակեր-

(1) Սա այն վարպետն է որ ունի մի Օ-րիորդական ուսումնարան :

պում են Արդուվուն մի կաթայ, որի միշով անցնում է մի քաղցրահամ ջրի տուռակ, որը գարնանային ժամանա-կը բաւական մեծանում է և շատ ա-րագագնաց է և չնայելով, որ շատ փոքր է, մարդիկ չեն կարողանում անցնել արագագնացութեան պատճա-ռով :

Գիւղիս դիրքը բաւականին գեղե-ցիկ է, օդը առողջարար, գարնանային ժամանակը գեղեցիկ տեսարան է ներ-կայացնում: Սորա շուրջը ճգվում են պողատու դաշտեր, գեղեցիկ արտե-րով և ծաղիկներով: Արդուին բաղկա-ցած է տասն և չորս տանից, որը չի-նած են հասարակ քարերից: Տները դարսողութիւնը խառնալինիոր է :

Այս տեղի բնակիչները բոլորեքտնք Հայեր են, որոնցից հինգ տունը՝ աղ-նուական Բալանդարեանք են իսկ ինքը տունը հարկատուք :

Հոյք պատկանում է փաւադար-եանցներին և Լորիս Մելիքեաններին: Ունին մի եկեղեցի, որի մէջ թաղած է Ս. Յովհանն Օձնեցու մարմինը. այդ պատճառով էլ եկեղեցին կոչվում է «Յովհաննէս Օձնեցի» :

Բնակիչները պարագում են երկրա-գործութեամբ և պարտիզպանու-թեամբ: Արդուի բերքերն են յորեն, դարձուլ, իսկ խնձորը, հաճաք, հո-նը, կաղիւնը՝ բուստնում են վարենի դրութեամբ: Ժողովուրդներից շատե-րը աղքատ և աղքատ դրութեան մէջ են :

Յովհանն Օձնեցու մասին մի քանի ա-ւանդութիւններ են պատմում՝ իբրեւ թէ մի անգամ, սա սուրբ պատարա-գի արարողութիւնները կատարելիս լը-սում է մի ձայն դրսից, սորա մօտ լի-նում են եօթն աշակերտներ, ուղար-կում իւր աշակերտներից մէկին, որ տեսնէ ինչ է, այն ուղարկած աշակեր-տը այլ ևս չը վերադարձաւ. յետոյ միւսին ուղարկեց, նա ևս նոյն կերպով — այսպիսով եօթն աշակերտներին ու-ղարկեց և յետոյ ինքն է գնացել և տեսել է մի ահագին օձ, որ կլանել է աշակերտներին և իրան էլ կամենում է, բայց Յովհանն Օձնեցին ասել է, «տե-ղըդ ու տեղդ քոր դարձիւր և որ տեղ գաւազանս խփեմ ջուր դուրս գայ» :

Այս խօսքերի վերայ իբրեւ օձը քար է դառնում և որ տեղ խփում է իսկոյն ջուր է դուրս գալիս: Այս աւանդու-թիւնը ժողովրդոց որոտմը աւելի ապովում է՝ որ եկեղեցուց դէպի արե-ւելք գտանում է մի ժայռ և այս ժայ-ռի ստորոտին կպած է մի սևագոյն ու-լորմոյր քար, որից ջուր են բղլում, սորան կարծում են իբրեւ մեր վերոյիշ-եալ օձն է, իսկ հանդէպ գտանվում է մի մեծ քար, որին ասում են որ վն-րոյիշեալ աշակերտաց գերեզման է: Այս ոլորմոյր քարին այնպէս հաւա-տում են, որ մի ուխտաւոր եթէ գնաց եկեղեցին, անպատճառ պէտք է գնալ այն օձի վերայ մօմ վառէ և ջրիցը եւ-րեսին քսէ :

Այս եկեղեցին մեծ նշանակութիւն ունի ժողովրդոց մէջ: Սորա տօնի ժա-մանակ զանազան երկիրներից գաղիս են մեծ բազմութեամբ, այնպէս որ ան-տառը լիքն է լինում ուխտաւորներով:

Գ. Շահվերթեանց

ՈՍԷՆԻԳ ՂԱԶԻՔԱ
ԳԱՐԱՊԵՏ Յ. ՓԱՆՍՍԵԱՆ